

Tasapainoinen lannoitus lasketaan kasvin todellisen tarpeen mukaan

MTK:n ympäristöjohtajan mukaan ympäristötuessa käytetyt lannoite-
taulukot pitäisi hylätä, jos maataloudessa halutaan saada aikaan Helcomin tavoittelemia päästövähennyksiä.

Jotta maatalouden typpi- ja fosforipäästöjä voitaisiin tehokkaasti vähentää, keinoiksi pitää ottaa tasapainoinen lannoitus ja ravinnetaselaskelmat, korostaa tuottajajärjestö MTK:n ympäristöjohtaja **Liisa Pietola**.
Tasapainoisessa lannoituksessa ravinteiden määrä päätetään viljelykasvin todellisen tarpeen, kasvukauden olosuhteiden ja viljavuustutkimuksen perusteella.
Ravinnetase puolestaan on laskentamenetelmä, jossa lasketaan pellolle lisättyjen ja peltoilta sadon mukana poistettujen

» Taulukoiden noudattamisen sijaan viljelijät voisivat seurata kasvukautta ja lannoittaa kasveja niiden todellisen tarpeen mukaan.«

LIISA PIETOLA

ravinne määrän erotus. Se kertoo, miten hyvin lannoitteiden ravinteet on hyödynnetty.
"Enää ei pitäisi puhua liikalannoituksesta. Sen sijaan pitäisi korostaa lannoitusta, joka ottaa huomioon kasvien kasvupotentiaalin ja takaa kasveille sen kasvun vaatimat ravinteet."
MTK ja ruotsinkielinen tuottajajärjestö SLC eivät ole yksin kannattaessaan ravinnetaseen ja tasapainoisen lannoituksen käyttöä vesiensuojelussa. Niihin ovat viitanneet Pietolan mukaan myös Itämeren suoje-lukomissio Helcom, Itämeren ympäristöjärjestö CCB ja Maailman luonnonsäätiö WWF.
Pietola on erityisen iloinen siitä, että ympäristöjärjestöt ja viljelijäjärjestöt ovat keinoista samoilla linjoilla.
Virkamiehet eivät lämpene ravinnetaseelle
Jo nykyisellään ravinnetaseen

on voinut valita yhdeksi ympäristötuen lisätoimenpiteeksi.
Pietolan mukaan sekä MTK että SLC ovat esittäneet ravinnetaseen ottamista uudessa lannoituskorvausjärjestelmässä lannoituksen perustaksi nykyisten lannoitustaulukkojen sijaan. Ravinnetase olisi myös askel kohti tila- ja lohko kohtaista ympäristötukijärjestelmää, joka on monissa yhteyksissä asetettu tavoitteeksi.
"Taulukoiden noudattamisen sijaan viljelijät voisivat seurata kasvukautta ja lannoittaa kasveja niiden todellisen tarpeen mukaan. Samalla viljelijöitä tuettaisiin perustehtävässään eli ruuan tuottamisessa."
Tällä hetkellä näyttäisi kuitenkin käyvän toisin kuin järjestöt toivovat.
"Viljelijäjärjestöjen ääni ei ole järjestelmän kansallisessa valmistelussa kuulunut. Viranomaiset haluavat pitäytyä uu-

dessakin järjestelmässä typen ja fosforin enimmäismäärät sanelevissa lannoitustaulukoissa."
Taulukoiden käyttöä perustellaan muun muassa valvonnoilla.
Pietola kokee, ettei viljelijöiden osaamiseen luoteta.
"Viljelijöille välineitä vesiensuojeluun"
Viljelijäjärjestöt ovat pitäneet ravinnetaseen ottamista lannoituksen perustaksi erityisen tärkeänä nyt, kun maataloudelle on tulossa uudet, aiempaa tiukemmat päästövähennystavoitteet.
Helcom asetti lokakuun alussa maakohtaiset tavoitteet kaikille Itämeren rantavaltioille. Suomen osalta ne ovat erittäin kunnianhimoiset.
Sektorikohtaisia tavoitteita ja siten maatalouden osuutta vähennyksistä ei ole vielä löyty lukkoon, mutta kovia vaatimuksia maataloilta on ennakoitavissa.
Pietola ihmettelee, mitä maatalous voi tavoitteen saavuttamiseksi tehdä, jos siihen ei anneta mahdollisuuksia ja välineitä.
JUHANI REKU

"Typen ja fosforin kierto voitava ottaa huomioon"

Viljelijän pitäisi voida ottaa huomioon lannoitteiden ravinne määriä laskiessaan, että typpi ja fosfori käyttäytyvät maaperässä täysin eri tavoin, korostaa ympäristöjohtaja **Liisa Pietola**, tuottajajärjestö MTK:sta.
Typen kierto maaperässä on vahvasti sidoksissa maan mikrobitoimintaan. Fosforin kiertoon pieneliötoiminnalla taas ei ole läheskään yhtä suurta vaikutusta, mutta maa pidättää fosforin sitä tiukemmin, mitä vähemmän sitä on maassa.
"Kasvien tarvitseman typen lisäksi täytyy laskea, kuinka paljon maan pieneliötoiminta kuluttaa typpeä. Osa tyypestä haihtuu väistämättä", Pietola muistuttaa.
Typpi on maassa pääasiasa organisisena tyyppinä sekä ammoniumtyyppinä, jonka pieneliöt muuttavat nopeasti nitraattitypeksi.
Näistä nitraattityppi voi huuhtoutua, jos maassa on run-

saasti ylimääräistä vettä. Myös huuhtoutumisvaraa pitäisi ottaa huomioon lannoitusmääriä laskettaessa.
"Typpitase ei voi näistä syistä johtuen olla nolla. Se pitää lähtökohtaisesti jättää positiiviseksi."
Pietolan mukaan fosforitase voi olla nolla, jos maan kasveille käyttökelpoisen fosforin määrä eli fosforiluku (milligrammaa fosforia litrassa maata, mg/l) on riittävä, reilusti korkeampi kuin nykyinen tavoitetaso yhdeksän milligrammaa litrassa. Mieluiten sen pitäisi olla 15–20 milligrammaa.
"Yhdeksän on ryöstöviljelyä."
Kasvit ovat heikoilla varsinkin silloin, jos fosforitase on kovin alhainen. Tällöin kasvit eivät pysty hyödyntämään maassa olevaa fosforia ja muita ravinteita varsinkaan kasvukauden alussa, jolloin Suomessa on kylmä.
JUHANI REKU

